

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 1
Rotel 12

DOM
2008-05-26
Göteborg

Mål nr
B 1514-08

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Uddevalla tingsrätts dom den 31 januari 2008 i mål nr B 3596-07, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande (Åklagare)

Statsåklagare Bo Ericsson
Åklagarkammaren i Uddevalla

Klagande (Målsägande)

Håkan Jernehov
Blåbärsvägen 72
448 35 Floda

Ombud och målsägandebiträde: Advokat Michael Hansson
Rosengrens Advokatbyrå i Göteborg AB
Box 174
451 16 Uddevalla

Motpart (Målsägande)

Ann-Kristin Larsson
Östra Banvägen 23
184 52 Österskär

Ombud och målsägandebiträde: Advokat Michael Hansson
Rosengrens Advokatbyrå i Göteborg AB
Box 174
451 16 Uddevalla

Klagande och motpart (Tilltalad)

Elly MARIANNE Larsson, 530405-5022
Frihetsberövande: Häktad
Ekskogsliden 11
424 56 Gunnilse

Offentlig försvarare: Advokat Martin Cullberg
Advokatfirman Silbersky HB
Box 12706
112 94 Stockholm

SAKEN

Mord

Dok.Id 113757

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 40 401 20 Göteborg	Packhusplatsen 6	031-701 22 00 E-post: hovratten.vastrasverige@dom.se www.vastrahovratten.domstol.se	031-774 29 43	måndag – fredag 08:00-12:00 13:00-16:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Med ändring av tingsrättens dom i den del den överklagats dömer hovrätten Marianne Larsson enligt 3 kap. 1 § brottsbalken för mord till fängelse 10 år.

Marianne Larsson ska stanna kvar i häkte tills hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot henne.

Beslaget ska bestå.

Martin Cullberg tillerkänns ersättning av allmänna medel med 161 700 kr, varav 91 885 kr för arbete, 21 890 kr för tidsspillan, 15 585 kr för utlägg och 32 340 kr för mervärdesskatt.

Michael Hansson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 42 017 kr, varav 26 484 kr för arbete, 5 970 kr för tidsspillan, 1 160 kr för utlägg och 8 403 kr för mervärdesskatt.

Staten skall svara för kostnaden för försvararen, tidigare förordnad försvarare och målsägandebiträdet.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att Marianne Larsson döms för mord till livstids fängelse.

Marianne Larsson har, såsom hon slutligen bestämt sin talan i hovrätten, yrkat att Ann-Kristin Larssons skadeståndsyrkande ogillas.

Håkan Jernehov har yrkat bifall till sin skadeståndstalan.

Marianne Larsson har bestritt åklagarens och Håkan Jernehovs ändringsyrkanden. Hon har vitsordat yrkandet om 50 000 kr för psykiskt lidande samt ränteyrkandena som

skäligen i och för sig. Avseende inkomstförlust har Marianne Larsson inte vitsordat något belopp som skäligt.

Ann-Kristin Larsson har bestritt ändring.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

I hovrätten har Marianne Larsson hörts på nytt. Hon har i allt väsentligt lämnat samma uppgifter som vid tingsrätten. På åklagarens begäran har omförhör hållits med Ann-Kristin Larsson, Ingrid Jernehov, Leif Jonsson, Thordis Berntsson, Maj-Britt Zetrens, Beth Tiedje, Adam Berkowicz och Carola Freudenthal. Omförhör har också hållits med Håkan Jernehov på dennes begäran. Vidare har ljudfiler med förhören vid tingsrätten med Tore Johansson, Maritta Kontio, Ronny Carlsson, Fredrik Essen, Tore Larsson, Pär Larsson, Ulf Bredelius, Jeanette Lundberg och Lisbeth Berg spelats upp. Av de omförhör som hållits i hovrätten har framkommit i allt väsentligt samma uppgifter som framgår av tingsrättens dom med följande förtydliganden.

Adam Berkowicz: Var och en av skadorna på skallbenet har varit livshotande genom att de orsakat underliggande hjärnskador. Slaget i bakhuvudet har träffat skallen när den var oskadad. Ett lättare slag kan ha träffat huvudet innan skadan i bakhuvudet uppkom men inget slag av sådan kraft som skulle ha medfört en intryckning i skallen kan ha kommit före slaget i bakhuvudet. De tre områden på skallbenet som uppvisat skador är väldigt lika varandra och omständigheterna talar för att skadorna orsakats av samma trubbiga föremål. Lokaliseringen och anordningen av skadorna utesluter att samtliga orsakats genom fall; man kan inte få alla dessa skador vid ett fall. Skadorna har orsakats av slag med ett trubbigt föremål med tydliga kanter. Den aktuella slägg-hammaren har alla de egenskaper som avspeglas i skadornas karaktär. Någon skada kan visserligen ha uppkommit genom fall. Om skadan i bakhuvudet orsakats genom fall måste det dock ha varit fråga om fall mot en form som är lik den aktuella slägg-hammaren. Dessutom måste bakhuvudet ha fallit direkt mot det trubbiga föremålet, utan att kroppen tagit emot något på vägen. – Det har inte kunnat konstateras några skador i ansiktet som tyder på att Thomas Jernehov fallit framåt.

Åklagaren har åberopat samma skriftliga bevisning som vid tingsrätten. Filmen från rekonstruktionen har förevisats även i hovrätten. I denna del har både åklagaren och försvaret pekat på sekvenser av särskild betydelse för prövningen av åtalet. Försvaret har åberopat delar av den skriftliga bevisning som åklagaren åberopat.

Marianne Larsson har, på de av tingsrätten anförda skälen, uppsåtligt berövat Thomas Jernehov livet. Hovrätten instämmer vidare i tingsrättens bedömning att det framstår som uteslutet att krossåret i Thomas Jernehovs bakhuvud uppkommit genom ett fall mot rorkultsfästet och att den enda rimliga förklaringen är att skadan tillfogats av Marianne Larsson genom ett slag med slägghammaren.

När det gäller frågan om gärningen ska bedömas som dråp eller mord konstaterar hovrätten följande. Den som berövar annan livet döms för mord. Om brottet med hänsyn till de omständigheter som föranlett gärningen eller annars är att anse som mindre grovt ska dock gärningen istället bedömas som dråp. Det finns i målet omständigheter som talar både för och emot att brottet ska anses som mindre grovt. Vad som talar för en sådan bedömning är att Thomas Jernehov, såvitt framkommit av utredningen, inte har upplevt någon smärta eller dödsångest. Utredningen visar inte heller att det föreläggat några omständigheter som gör att brottet i och för sig kan anses ge uttryck för synnerlig grymhet eller brutalitet, även om ett uppsåtligt dödande i sig är en synnerligen allvarlig gärning. Härutöver kommer det förhållandet att Marianne Larsson begått gärningen under påverkan av en maladaptiv stressreaktion med både emotionella störningar och stört beteende.

Vad som talar emot att brottet ska anses som mindre grovt är följande. Av Ingrid Jernehovs, Maj-Britt Zetreus och Beth Tiedjes uppgifter är det klarlagt att Marianne Larsson vid flera tillfällen uttalat sig på sätt som talar för att hon önskade livet ur Thomas Jernehov. Marianne Larssons yttrande till Ingrid Jernehov om att ”får se om du kan förlåta mig för vad jag ska göra” talar i hög grad för att Marianne Larsson tänkt igenom vad ett agerande utifrån dessa hennes tidigare uttalanden skulle kunna medföra. Även om sådana uttalanden som Marianne Larsson gjort till de ovan nämnda perso-

nerna generellt, men även i Marianne Larssons fall specifikt, kan tolkas på olika sätt måste det faktum att hon därefter uppsåtligen har berövat Thomas Jernehov livet beaktas vid tolkningen. Hovrätten menar vidare att även om det inte kan anses helt klarlagt hur det kom sig att Marianne Larsson följde med på båten vid det aktuella tillfället istället för makarna Tiedje, som träffat en överenskommelse med Thomas Jernehov om att de skulle följa med, kan det inte bortses från att Thomas Jernehov kom att befinna sig i ett utsatt läge på segelbåten utan möjlighet att fly eller påkalla hjälp. Mot bakgrund av det anförda kan inte gärningen anses ha skett i hastigt mod utan tvärt om ha föregåtts av viss planering. Vidare måste beaktas att Marianne Larsson slagit Thomas Jernehov med slägghammaren först i bakhuvudet och sedan i vart fall två gånger i höger sida av huvudet, därefter tagit av honom flytvästen och sedan kastat honom överbord. Händelseförloppet, som alltså innefattat flera olika moment, har varit sådant att hon har haft tillfälle till eftertanke och hon har kunnat avbryta sitt handlande och istället kalla på hjälp. Hennes agerande talar med styrka för att hon varit bestämd i sin avsikt att beröva Thomas Jernehov livet och att handla på ett sätt som uteslöt att hans liv skulle kunna räddas. Även vad Thordis Berntsson och Leif Jonsson berättat om Marianne Larssons ovilja att lämna några detaljer om var Thomas Jernehov fanns talar i den riktningen. Vidare kan konstateras att Marianne Larsson och Thomas Jernehov endast drygt en månad före gärningen avslutat ett 30-årigt förhållande samt att de fortfarande sammanbodde och att Marianne Larsson därför måste anses ha varit närstående till Thomas Jernehov.

Vid en helhetsbedömning av gärningen finner hovrätten att de omständigheter som talar i mildrande riktning inte har den styrka att de bör föranleda att brottet bör bedömas som mindre grovt. Marianne Larsson ska därför dömas för mord.

För mord är stadgat fängelse i tio år eller på livstid. Högsta domstolen har uttalat att livstidsstraffet ska förbehållas de allvarligaste fallen av mord. Vid valet mellan ett tidsbestämt fängelsestraff och fängelse på livstid konstaterar hovrätten att de omständigheter som talar i försvårande riktning har beaktats vid bedömningen av gärningens rubricering. Vid en samlad bedömning av omständigheterna kring gärningen finner hovrätten att påföljden bör bestämmas till fängelse i tio år.

Skadestånd

Hovrätten gör ingen annan bedömning än vad tingsrätten gjort i fråga om skadeståndsyrkandena från Ann-Kristin Larsson och från Håkan Jernehov. Tingsrättens dom ska i dessa delar fastställas.

Häktning

Då det inte är uppenbart att skäl för häktning saknas ska Marianne Larsson vara kvar i häkte till dess domen i ansvar delen vinner laga kraft mot henne.

ÖVERKLAGANDE, se bilaga B

Överklagande senast den 23 juni 2008

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Ann-Christine Persson, hovrättsrådet Jennie Mellbin, referent, tf. hovrättsassessorn Emilie Strömberg samt nämndemännen Kenneth Hallén och Claus Öberg.

AVRÄKNINGSUNDERLAG, se aktilaga